

32000L0059

2000.12.28.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 332/81

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2000/59/EK IRÁNYELVE

(2000. november 27.)

a hajókon keletkező hulladék és a rakománymaradványok fogadására alkalmas kikötői létesítményekről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 80. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽³⁾,a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽⁴⁾, az egyeztetőbizottság által 2000. július 18-án jóváhagyott együttes szövegtervezet figyelembevételével,

mivel:

- (1) A Közösség környezetvédelmi politikája a védelem magas szintjére irányul. Alapja az elővigyázatosság elve, a szennyező fizet elve, valamint a megelőzés elve.
- (2) A közösségi fellépés egyik fontos területe a tengeri szállítás esetében a tengerek szennyezésének csökkentése. Ez a nemzetközi egyezmények, kódexek és határozatok betartásával érhető el, az Egyesült Nemzetek Szervezete tengerjogi egyezményének a hajózás szabadságáról szóló rendelkezései, valamint a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó közösségi jogi rendelkezések egyidejű, megfelelő fenntartásával.
- (3) A Közösséget komoly mértékben érinti a tengerek és a tagállamok partjainak a szennyezése, amit rakománymaradványok és a hulladék hajókról történő kiürítése okoz; különös gondot fordítanak a hajók által okozott környezetszennyezés megelőzéséről szóló 1973. évi nemzetközi egyezmény és az ahhoz csatolt 1978. évi jegyzőkönyv (Marpol 73/78) végrehajtására; a Marpol egyezmény szabályozza, hogy mely hajózási eredetű hulladékfajták kerülhetnek bele a tengeri környezetbe, valamint kötelezi a szerződő államokat arra, hogy a kikötőikben ezek befogadására alkalmas létesítményeket hozzanak létre. Valamennyi tagállam megerősítette a Marpol 73/78-at.
- (4) A hajókon keletkező hulladék és rakománymaradványok kibocsátásának csökkentésével fokozni lehet a tengeri

környezet védelmét. Ezt a befogadólétesítmények létrehozásával és tényleges igénybevételével, valamint a végrehajtás szabályozásának javításával lehet elérni. A Tanács a tengeri közlekedés biztonságára vonatkozó közös politikáról ⁽⁵⁾ szóló, 1993. június 8-i állásfoglalásában elsőrendű fontosságú teendői közé sorolta a közösségi befogadólétesítmények létrehozásának és felhasználásának fejlesztését.

- (5) A Közösség kikötőiben és a tagállamok felségvizein történő hajózás tekintetében a hajózás biztonságára, a környezetszennyezés megelőzésére és a fedélzeti élet- és munkakörülményekre vonatkozó nemzetközi előírások végrehajtásáról (kikötő szerinti illetékes állam hatósága által végzett ellenőrzés) szóló, 1995. június 19-i 95/21/EK tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ előírja, hogy a tengeri környezet biztonságára elfogadhatatlanul nagy veszélyt jelentő hajók nem futhatnak ki a tengerre.
- (6) A tenger szennyezésének a jellegéből következően országhatáron túli kihatásai vannak. Tekintetbe véve a szubszidiaritás elvét, a hajókra és kikötőkre vonatkozó közös környezeti előírások egész Közösségre kiterjedő biztosításának a közösségi szintű fellépés a leghatékonyabb módja.
- (7) Az arányosság elvét figyelembe véve a megfelelő jogi eszköz az irányelv, mivel keretet ad a környezetvédelmi szabványok egységes és kötelező tagállami alkalmazásának, ugyanakkor meghagyja mindegyik tagállamnak a jogot annak eldöntésére, hogy belső rendszerének milyen végrehajtási eszköz felel meg legjobban.
- (8) Biztosítani kell az olyan regionális megállapodásokkal való összhangot, mint a Balti-tenger térsége tengeri környezetének védelméről szóló 1974/1992. évi egyezmény.
- (9) A szennyezés megelőzésének hatékonyabbá tétele, valamint a verseny torzulásának elkerülése érdekében a környezetvédelmi követelményeket valamennyi hajóra alkalmazni kell, függetlenül attól, hogy azok milyen lobogó alatt hajóznak, valamint a Közösség valamennyi kikötőjében megfelelő befogadólétesítményeket kell rendelkezésre bocsátani.
- (10) A megfelelő befogadólétesítményeknek ki kell elégíteniük a környezetvédelem, valamint a felhasználók igényeit, a legnagyobb kereskedelmi hajótól egészen a legkisebb, kedvtelési célú kishajóig, anélkül, hogy az azokat használó hajóknál indokolatlan késedelmet okoznának. A

⁽¹⁾ HL C 271., 1998.8.31., 79. o. és HL C 148., 1999.5.28., 7. o.

⁽²⁾ HL C 138., 1999.5.18., 12. o.

⁽³⁾ HL C 198., 1999.7.14., 27. o.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament 1999. február 11-i (HL C 150., 1999.5.28., 432. o.), 1999. szeptember 16-án megerősített véleménye, a Tanács 1999. november 8-i közös álláspontja (HL C 10., 2000.1.13., 14. o.), és az Európai Parlament 2000. március 14-i határozata (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2000. szeptember 6-i határozata és a Tanács 2000. szeptember 14-i határozata.

⁽⁵⁾ HL C 271., 1993.10.7., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 157., 1995.7.7., 1. o. A legutóbb a 98/42/EK irányelvvel (HL L 184., 1998.6.27., 40. o.) módosított irányelv.

- megfelelő befogadólétesítmények hozzáférhetősége biztosításának kötelezettsége nagy mozgásteret hagy a tagállamoknak ahhoz, hogy a hulladék átvételét a legalkalmasabb módon szervezzék meg, és többek között azt is engedélyezi, hogy rögzített befogadólétesítményeket hozzanak létre, vagy szolgáltatókat jelöljenek ki, amelyek szükség esetén a hulladék fogadására alkalmas hordozható berendezéseket visznek a kikötőkbe. E kötelezettség magában foglalja az e berendezések megfelelő és rendeltetésszerű használatához szükséges valamennyi szolgáltatás és/vagy kapcsolódó intézkedés biztosításának kötelezettségét is.
- (11) A létesítmények megfelelését naprakész hulladékgazdálkodási tervvel lehet javítani, amelyet az érintett felekkel történő konzultáció alapján állítanak össze.
- (12) A kikötői befogadólétesítmények hatékonysága növelhető annak előírásával, hogy a hajók előzetesen jelentsek a használatukra vonatkozó igényüket. Az ilyen bejelentés egyben információt biztosít a hatékony hulladékgazdálkodási terv kidolgozásához. A halászhajókról és a legfeljebb 12 utas szállítására alkalmas, kedvtelési célú kis-hajókról származó hulladékot előzetes bejelentés nélkül is kezelhetik a kikötői befogadólétesítmények.
- (13) A hajókon keletkező hulladék tengerbe ürítésének mértéke csökkenthető annak megkövetelésével, hogy valamennyi hajó ürítse ki a hulladékot a kikötői befogadólétesítményekbe a kikötő elhagyása előtt. A tengeri szállítás zavartalan működése és a környezetvédelem érdekében összeegyeztetése érdekében ez alól a kötelezettség alól kivétel lehetséges, figyelemmel a fedélzeten e célra rendelt tárolókapacitás kielégítő voltára, a hulladék másik kikötőben, a tengeri kiürítés kockázata nélkül való kiürítésének lehetőségére, valamint a nemzetközi joggal összhangban elfogadott különleges ürítési követelményekre.
- (14) Tekintetbe véve a szennyező fizet elvét, a kikötői befogadólétesítmények költségei, beleértve a hajókon keletkező hulladék kezelésének és ártalmatlanításának költségeit, a hajókat terhelik. A környezetvédelem érdekében a díjrendszernek a hajókon keletkező hulladék kikötői befogadólétesítményekben való ürítésére kell ösztönöznie, a tengerbe való ürítéssel szemben. Ezt azzal lehet megkönnyíteni, hogy ha minden hajó hozzájárul a hulladékgazdálkodási költségekhez, hiszen ily módon mérsékelhető a tengerbe ürítés gazdasági ösztönzői. Tekintetbe véve a szubszidiaritás elvét, a tagállamok, a nemzeti jogukkal és a jelenlegi gyakorlattal összhangban, fenntartják jogosultságukat annak megállapítására, hogy a kikötői befogadólétesítmények költségeinek fedezésére szolgáló rendszerbe beépítik-e, és ha igen, milyen mértékben, a hajók által ténylegesen kiürített mennyiséggel kapcsolatos díjakat. A létesítmények használati díjának méltányosnak, megkülönböztetéstől mentesnek és átláthatónak kell lennie.
- (15) A költségtérítési rendszerekben kedvező bánásmódot kell biztosítani azoknak a hajóknak, amelyeken kisebb mennyiségű hulladék keletkezik. Egységes kritériumok alkalmazása megkönnyítené az ilyen hajók azonosítását.
- (16) Az érintett felekre háruló indokolatlan terhek elkerülése érdekében a kikötőket gyakran és rendszeresen felkereső menetrend szerinti hajók mentesülhetnek az ezen irányelvből eredő egyes kötelezettségek alól, amennyiben megfelelő bizonyíték áll rendelkezésre a hulladék kiürítéséről és a díjak megfizetéséről.
- (17) A rakománymaradványokat a Marpol 73/78-nak megfelelően a kikötői befogadólétesítményekbe kell üríteni. A Marpol 73/78 alapján a rakománymaradványokat, amennyiben ez a tartálytisztítási követelmények betartása érdekében szükséges, a kikötői befogadólétesítményekbe kell üríteni. A kiürítés költségeit a befogadólétesítmény használója fizeti, akit általában az érintett felek közötti szerződéses megállapodás vagy más helyi megállapodás nevez meg.
- (18) Ezen irányelv betartásának ellenőrzéséhez célirányos ellenőrzések végzése szükséges. Az ilyen ellenőrzések számának, valamint a kiszabott bírságok mértékének elegendőnek kell lennie az ezen irányelv megsértésétől való visszatartáshoz. A hatékonyság és költségcsökkentés érdekében az ilyen ellenőrzéseket a 95/21/EK irányelv keretében kell végezni, amennyiben az említett irányelvet alkalmazni kell.
- (19) A tagállamoknak biztosítaniuk kell a megfelelő közigazgatási kereteket a kikötői befogadólétesítmények megfelelő működéséhez. A Marpol 73/78 szerint a nem megfelelő kikötői befogadólétesítményekkel kapcsolatos jelentéseket a Nemzetközi Tengerészeti Szervezethez (IMO) kell eljuttatni. Ugyanezt az információt tájékoztató céljából egyidejűleg a Bizottsághoz is el kell juttatni.
- (20) A szennyező vagy a lehetséges szennyező hajók azonosítását szolgáló információs rendszer elősegítheti ezen irányelv végrehajtását, és hasznos lehet a végrehajtása értékelésénél is. Ehhez a Párizsi memorandummal létrehozott Sirenac tájékoztatási rendszer nagy mennyiségű kiegészítő információt nyújt.
- (21) Szükség van arra, hogy a tagállamok képviselőiből álló bizottság segítse a Bizottságot ezen irányelv hatékony alkalmazásában. Mivel az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedések a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozat ⁽¹⁾ szerinti általános hatályú intézkedések, az ilyen intézkedéseket az említett határozat 5. cikkében előírt szabályozási eljárásnak megfelelően kell elfogadni.
- (22) Ezen irányelv egyes rendelkezéseit az említett eljárásnak megfelelően módosítani lehet, az irányelv alkalmazási körének bővítése nélkül, tekintettel a jövőbeni közösségi vagy IMO-intézkedésekre, ezek összhangolt végrehajtása céljából,

(¹) HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Cél

Ezen irányelv célja a hajókon keletkező hulladék és a rakománymaradványok fogadására alkalmas kikötői létesítmények létrehozásával és rendelkezésre bocsátásával az, hogy csökkenesse a közösségi kikötőket használó hajókról a hajókon keletkező hulladéknak és rakománymaradványoknak a tengerbe való ürítését, különösen az illegális ürítést, elősegítve ezzel a tengeri környezet védelmét.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „hajó”: bármilyen típusú tengeri jármű, amely a tengeri környezetben üzemel, beleértve a hordszárnyas hajókat, a légpárnás hajókat, a tengeralattjárókat és az úszó munkagépeket;
- b) „Marpol 73/78”: a hajók által okozott környezetszennyezés megelőzéséről szóló 1973. évi nemzetközi egyezmény és az ahhoz csatolt 1978. évi jegyzőkönyv (Marpol 73/78) ezen irányelv elfogadásakor hatályos formában;
- c) „hajókon keletkező hulladék”: minden hulladék, beleértve a szennyvizet és a rakománymaradványokon kívüli egyéb maradványokat, amelyek a hajó üzemelése során keletkeznek, és a Marpol 73/78 I., IV. és V. mellékletének hatálya alá tartoznak, valamint a Marpol 73/78 V. mellékletének végrehajtásához kiadott iránymutatás szerinti, rakománnyal kapcsolatos hulladék;
- d) „rakománymaradványok”: a hajó fedélzetén a raktérben vagy a tartályokban lévő rakomány maradványa, amely a be- és kirakodást, illetve a tisztítási műveletek elvégzését követően hátramarad, beleértve a be- és kirakodási többletet, valamint a kiömlő anyagokat is;
- e) „kikötői befogadólétesítmény”: minden rögzített, úszó vagy mozgatható létesítmény, amely alkalmas a hajókon keletkező hulladék és rakománymaradványok fogadására;
- f) „halászhajó”: a halak vagy más tengeri élőlények fogására kereskedelmi céllal használt vagy ahhoz felszerelt hajó;
- g) „kedvtelési célú kishajó”: a bármilyen típusú, sportolásra vagy szabadidős célokra használt hajó, a meghajtási módjától függetlenül;
- h) „kikötő”: az a hely vagy földrajzi terület, amelyet kiépítettek és berendezésekkel szereltek fel, ezzel lehetővé téve elsősorban a hajók fogadását, beleértve a halászhajókat és a kedvtelési célú kishajókat.

A „hajókon keletkező hulladékot” és „rakománymaradványokat” a c) és d) pont meghatározásainak sérelme nélkül, a hulladékokról szóló, 1975. július 15-i 75/442/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 1. cikkének a) pontja értelmében hulladékként kell figyelembe venni.

3. cikk

Hatály

Ezen irányelvet alkalmazni kell:

- a) valamennyi hajóra, amely valamely tagállam kikötőjében kiköt vagy ott üzemel, beleértve a halászhajókat és a kedvtelési célú kishajókat, függetlenül attól, hogy milyen zászló alatt hajóznak, kivéve a hadihajókat, illetve az állam tulajdonában lévő, vagy az állam által üzemeltetett haditengerészeti kiegészítő vagy bármilyen egyéb hajót, amely az adott időpontban kizárólag kormányzati, és nem kereskedelmi jellegű feladatot lát el;
- b) a tagállamok valamennyi kikötőjére, amelyet általában az a) pont hatálya alá tartozó hajók keresnek fel.

A tagállamok intézkedéseket tesznek annak biztosítására, hogy azok a hajók, amelyek ezen irányelv hatálya alól az (1) bekezdés a) pontja értelmében kivételt képeznek, a hajón keletkező hulladékokat és rakománymaradványaikat, amennyiben az ésszerű és megvalósítható, ezen irányelvnek megfelelő módon ürítsék ki.

4. cikk

Kikötői befogadólétesítmények

(1) A tagállamok a hajók szükségtelen feltartóztatása nélkül biztosítják a kikötőiket általában használó hajók igényeinek megfelelő kikötői befogadólétesítmények hozzáférhetőségét.

(2) A befogadólétesítményeknek alkalmasnak kell lenniük az adott kikötőt általában használó hajókon keletkező hulladék és rakománymaradványok típusainak és mennyiségeinek fogadására, tekintettel a kikötő felhasználóinak üzemeltetési igényeire, a kikötő méretére és földrajzi elhelyezkedésére, a kikötőbe érkező hajók típusára és a 9. cikkben meghatározott kivételekre.

(3) A tagállamok a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) által elfogadott eljárásokkal összhangban eljárásokat állapítanak meg a kikötői befogadólétesítmények megfelelősége elégtelenségének a kikötő szerinti államnak való jelentésére.

5. cikk

Hulladékgazdálkodási tervek

(1) Az érintett felekkel, különösen a kikötőket használókkal vagy azok képviselőivel egyetértésben a 4., 6., 7., 10. és 12. cikkben meghatározott követelményekre tekintettel megfelelő hulladékgazdálkodási terveket kell kidolgozni és végrehajtani. Az ilyen tervek kidolgozására vonatkozó részletes követelményeket az I. melléklet határozza meg.

⁽¹⁾ HL L 194., 1975.7.25., 39. o. A legutóbb a 96/350/EK bizottsági határozattal (HL L 135., 1996.6.6., 32. o.) módosított irányelv.

(2) Az (1) bekezdésben említett hulladékgazdálkodási tervet ott, ahol azt a hatékonysági megfontolások megkövetelik, regionális keretekben lehet kidolgozni, valamennyi kikötő megfelelő szintű bevonásával, feltéve hogy a befogadólétesítmények iránti igény és ezek hozzáférhetősége minden egyes kikötő esetében meghatározott.

(3) A tagállamok értékelik és jóváhagyják a hulladékgazdálkodási tervet, ellenőrzik annak végrehajtását, és legalább három évente, valamint a kikötő működésében bekövetkező jelentős változásokat követően biztosítják az újbóli jóváhagyását.

6. cikk

Jelentés

(1) A Közösség területén található kikötő felé tartó hajó – a halászhajók és a legfeljebb 12 utas befogadására alkalmas, kedvtelési célú kishajók kivételével – parancsnoka a valóságnak megfelelően és pontosan kitölti a II. mellékletben található űrlapot, és az ott található adatokat bejelenti annak a hatóságnak vagy szervnek, amelyet erre a célra a kikötő szerinti tagállam kijelölt:

- a) legalább 24 órával a megérkezés előtt, ha az érkezési kikötő ismert; vagy
- b) amint az érkezési kikötő ismertté válik, ha ezek az adatok csak az érkezést megelőző 24 órán belül válnak ismertté; vagy
- c) legkésőbb az előző kikötőből való kifutás után, ha az út időtartama 24 óránál kevesebb.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az adatokat a kikötői befogadólétesítmények üzemeltetőjénél kell bejelenteni, amely aztán továbbítja azt az illetékes hatóságnak.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott adatokat tartalmazó dokumentumokat legalább a legközelebbi érkezési kikötőbe való befutásig meg kell őrizni a fedélzeten, és kérésre a tagállamok hatóságainak rendelkezésére kell bocsátani.

7. cikk

A hajókon keletkező hulladék kiürítése

(1) A közösségi kikötőbe befutó hajó parancsnoka a kikötő elhagyása előtt minden, a hajón keletkező hulladékot egy kikötői befogadólétesítménybe ürít ki.

(2) Az (1) bekezdést figyelmen kívül hagyva a hajó a hulladék kiürítése nélkül a következő érkezési kikötőig haladhat, ha a 6. cikkel és a II. melléklettel összhangban közölt adatokból ez következik, vagyis elegendő e célra kijelölt tárolókapacitás áll rendelkezésére valamennyi, a hajón felhalmozódott és a kirakodási kikötőig tartó út alatt felhalmozódó, a hajón keletkező hulladék részére.

Ha alapos ok van feltételezni, hogy a kirakodási kikötőben nem állnak rendelkezésre megfelelő befogadólétesítmények, vagy ha ismeretlen a következő kikötő, és ezért fennáll annak a veszélye, hogy a hulladékot a tengerbe ürítik, a tagállam meghozza a szükséges rendelkezéseket a tengeri szennyezés megakadályozása érdekében, szükség esetén úgy, hogy utasítja a hajót hulladékának a kikötő elhagyása előtt való kiürítésére.

(3) A (2) bekezdést a nemzetközi joggal összhangban elfogadott, a hajókra vonatkozó szigorúbb követelmények sérelme nélkül kell alkalmazni.

8. cikk

A hajókon keletkező hulladékra kirótt díjak

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hajókon keletkező hulladék fogadására alkalmas kikötői befogadólétesítmények költségeit, beleértve a hulladék kezelésének és ártalmatlanításának költségeit is, a hajóktól beszedett díjak fedezzék.

(2) A kikötői befogadólétesítmények használatát fedező költségtérítési rendszer nem ösztönözheti a hajókat arra, hogy hulladékukat a tengerbe ürítsék. E célból a következő elveket kell alkalmazni, a halászhajók és a legfeljebb 12 utas befogadására alkalmas, kedvtelési célú kishajók kivételével, valamennyi hajóra:

- a) valamennyi, bármely tagállam kikötőjébe befutó hajó jelentős mértékben járuljon hozzá az (1) bekezdésben említett költségekhez, a létesítmények tényleges használatára való tekintet nélkül. E célt szolgáló rendelkezés lehet a díjnak a kikötőhasználati díjba való beépítése, vagy egy ettől különböző átalánydíj megállapítása. A díjakat, többek között, a hajó kategóriája, típusa és mérete tekintetében lehet differenciálni;
- b) a költségeknek azt a részét – ha van ilyen –, amelyet az a) pontban említett díj nem fedez, a hajó által ténylegesen kiürített, a hajókon keletkező hulladék típusai és mennyisége alapján fizetendő díj fedezi;
- c) a díjakat csökkenteni lehet, ha a hajó környezetgazdálkodása, szerkezeti felépítése, felszereltsége és üzemeltetése olyan, hogy a parancsnok bizonyítani tudja: a hajó csökkentett mennyiségű hulladékot termel.

(3) Annak biztosítása érdekében, hogy a díjak méltányosak, átláthatóak és megkülönböztetéstől mentesek legyenek, valamint tükrözzék az igénybe vehető és – ha szükséges – a használt létesítmények és szolgáltatások tényleges költségeit, a kikötőt használók számára világosan érthetővé kell tenni a díjak összegét és az eljárást, amely alapján kiszámításuk megtörtént.

(4) A Bizottság a 16. cikk (1) bekezdésében említett időponttól számított három éven belül jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és Tanácsnak, amelyben értékeli a (2) bekezdéssel összhangban elfogadott különféle költségtérítési rendszereknek a tengeri környezetre és a hulladékok eloszlására gyakorolt hatását. Ezt a jelentést a tagállamok illetékes hatóságaival és a kikötők képviselőivel közösen kell elkészíteni.

A Bizottság, amennyiben szükséges, ezen értékelés figyelembevételével javaslatot nyújt be ezen irányelv módosításáról, amely szerint valamennyi hajó, amely bármely közösségi kikötőbe befut, az (1) bekezdésben említett költségek megfelelő hányadát, de legalább a költségek egyharmadát viseli, függetlenül a létesítmények tényleges használatától vagy ezzel egyenértékű hatásokkal járó más rendszer bevezetésétől.

9. cikk

Mentességek

(1) A menetrend szerint közlekedő és gyakori, rendszeres kikötői látogatást tevő hajókat, amennyiben kielégítő mértékű bizonyíték áll rendelkezésre a hulladék kiürítéséről és a díjak megfizetéséről valamely, a hajó útvonalába eső kikötőben, a 6. cikkből, a 7. cikk (1) bekezdéséből, valamint a 8. cikkből fakadó egyes kötelezettségek alól a tagállamok, amelyekben a szóban forgó kikötők találhatóak, felmenthetik.

(2) A tagállamok rendszeresen, de évente legalább egy alkalommal értesítik a Bizottságot az (1) bekezdéssel összhangban nyújtott mentességekről.

10. cikk

Rakománymaradványok kiürítése

A közösségi kikötőbe befutó hajó parancsnoka a kikötő elhagyása előtt biztosítja a rakománymaradványoknak a kikötői befogadólétesítményekbe a Marpol 73/78 rendelkezéseivel összhangban való kiürítését. A rakománymaradványok kiürítésének díját a befogadólétesítmény használója fizeti.

11. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy bármilyen hajó vizsgálat alá legyen vonható annak igazolására, hogy megfelel a 7. és 10. cikkben foglaltaknak, és hogy megfelelő számú ilyen vizsgálatot végeznek.

(2) A halászhajók, valamint a legfeljebb 12 utas befogadására alkalmas, kedvtelési célú kishajók kivételével az ellenőrzésnél a következő szabályok érvényesek:

- a) a tagállamok a hajók kiválasztásánál különös gondot fordítanak:
 - az olyan hajókra, amelyek nem teljesítették a 6. cikkben előírt jelentési előírásokat;
 - az olyan hajókra, amelyeknél a parancsnok által a 6. cikknek megfelelően átadott információ vizsgálata alapján más okok merültek fel annak vélelmezésére, hogy a hajó nem felel meg ezen irányelv követelményeinek;
- b) az ilyen ellenőrzést a 95/21/EK irányelv keretén belül lehet végezni, ha az említett irányelv alkalmazható; bármilyen keretek között folyik is az ellenőrzés, az említett irányelv szerint a hajók 25 %-át ellenőrizni kell;
- c) ha az illetékes hatóság nincs megegyezve ezen ellenőrzés eredményével, biztosítja, hogy a hajó addig ne hagyja el a kikötőt, amíg a hajón keletkezett hulladékot és rakománymaradványokat a 7. és 10. cikknek megfelelően kikötői befogadólétesítménybe nem üríti;
- d) amennyiben egyértelmű bizonyítéka van annak, hogy a hajó a 7. és 10. cikk betartása nélkül futott ki a tengerre, erről értesítik a következő érkező kikötő illetékes hatóságát, és az ilyen hajó, a 13. cikkben említett szankciók alkal-

mazásának sérelme nélkül, nem kap engedélyt annak a kikötőnek az elhagyására, amíg meg nem történt az ezen irányelv hajó általi betartására vonatkozó részletes információk értékelése, mint például a 6. cikkel összhangban átadott információk pontosságát tekintetében való kiértékelés.

(3) A tagállamok a halászhajók és a legfeljebb 12 utas befogadására alkalmas, kedvtelési célú kishajók számára szükséges mértékű, ellenőrző eljárásokat állapítanak meg, hogy biztosítsák ezen irányelv vonatkozó követelményeinek a betartását.

12. cikk

Kísérő intézkedések

(1) A tagállamok:

- a) megteszik az összes szükséges intézkedést annak biztosítására, hogy a hajóparancsnokok, a kikötői befogadólétesítmények üzemeltetői és az egyéb érintett személyek megfelelő tájékoztatásban részesüljenek az ezen irányelv alapján rájuk vonatkozó követelményekkel kapcsolatosan, és azoknak megfeleljenek;
- b) kijelölik a megfelelő hatóságokat és szerveket az ezen irányelvben foglalt feladatok teljesítésére;
- c) rendelkeznek arról, hogy érintett hatóságaik és kereskedelmi szervezeteik együttműködjenek ezen irányelv hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében;
- d) biztosítják a hajóparancsnokok által a 6. cikkel összhangban átadott információk megfelelő ellenőrzését;
- e) biztosítják, hogy a kikötői befogadólétesítmények használatára vonatkozó formai követelmények egyszerűek és célravezetők legyenek, hogy a hajóparancsnokot a kikötői befogadólétesítmények használatára ösztönözzék, és elkerüljék a hajók aránytalanul hosszú megvárakoztatását;
- f) biztosítják, hogy a Bizottság megkapja a 4. cikk (3) bekezdésében említett, a kikötői befogadólétesítmények megfelelőségének elégtelenségeiről szóló feljegyzés egy másolatát;
- g) biztosítják, hogy a hajókon keletkező hulladék és rakománymaradványok kezelését, hasznosítását vagy ártalmatlanítását a 75/442/EGK irányelvvel és más, a hulladéokra vonatkozó közösségi jogszabályokkal, különösen a hulladékolajok ártalmatlanításáról szóló, 1975. június 16-i 75/439/EGK tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ és a veszélyes hulladékokról szóló, 1991. december 12-i 91/689/EGK tanácsi irányelvvel ⁽²⁾ összhangban végezzék;
- h) a nemzeti jogszabályaiknak megfelelően biztosítják, hogy a hajókon keletkező hulladék vagy rakománymaradványok kiürítésében vagy fogadásában érintett fél a szükségtelen késedelem miatt elszenvedett károk esetén kártérítési igényt érvényesíthessen.

(2) A hajókon keletkező hulladék és a rakománymaradványok kiürítése a Közöségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet ⁽³⁾ 79. cikke értelmében szabad forgalomba bocsátásnak minősül. A vámhatóságok, a Közöségi Vámkódex 45. cikkével összhangban, nem követelik meg a gyűjtő vámáru-nyilatkozat benyújtását.

⁽¹⁾ HL L 194., 1975.7.25., 23. o. A legutóbb a 91/692/EGK irányelvvel (HL L 377., 1991.12.31., 48. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 377., 1991.12.31., 20. o. A legutóbb a 94/31/EGK irányelvvel (HL L 168., 1994.7.2., 28. o.) módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 302., 1992.10.19., 1. o. A legutóbb a 95/1999/EK rendelettel (HL L 119., 1999.7.5., 1. o.) módosított rendelet.

(3) A tagállamok és a Bizottság együttműködnek a megfelelő, legalább az egész Közösségre kiterjedő tájékoztatási és ellenőrzési rendszer létrehozásában, abból a célból, hogy:

- megkönnyítsék azon hajók azonosítását, amelyek a hajókon keletkező hulladékot és rakománymaradványokat nem ezen irányelvvel összhangban ürítették ki,
- meggyőződjenek arról, teljesültek-e az ezen irányelv 1. cikkében kitűzött célok.

(4) A tagállamok és a Bizottság együttműködnek a 8. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett hajók közös azonosító ismérveinek megállapításában.

13. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelvnek megfelelően elfogadott nemzeti rendelkezéseik megsértésének szankciórendszerét, és megteszik a szükséges intézkedéseket a szankciók alkalmazásának biztosítására. Az így előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosoknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

14. cikk

Szabályozási bizottság

(1) A Bizottságot a 93/75/EKG irányelv⁽¹⁾ 12. cikkének (1) bekezdése alapján létrehozott bizottság, a továbbiakban bizottság, támogatja.

(2) Amennyiben hivatkoznak e bekezdésre, az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel annak 8. cikke rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időtartam három hónap.

(3) A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

15. cikk

Módosítási eljárás

Ezen irányelv mellékleteit, a 2. cikk b) pontjában lévő fogalom-meghatározást, a Közösség jogi aktusaira való hivatkozásokat, valamint az IMO megállapodásokra való hivatkozásokat a 14. cikk (2) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően lehet módosítani, annak érdekében, hogy összehangolják azokat a hatályba lépett közösségi vagy IMO-rendeletekkel, amennyiben az ilyen módosítás ezen irányelv hatályát nem terjeszti ki.

Ezen túlmenően ezen irányelv mellékleteit is az említett eljárás alapján lehet módosítani, ha az ezen irányelvvel kialakított szabályozást javítani kell, amennyiben az ilyen módosítás ezen irányelv hatályát nem terjeszti ki.

16. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2002. december 28. előtt megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Mindazonáltal, a 2. cikk c) pontjában említett szennyvízzel kapcsolatosan ezen irányelv alkalmazását a Marpol 73/78 IV. mellékletének hatálybalépését követően 12 hónapra felfüggesztik, tiszteletben tartva az ezen egyezményben az új és meglévő hajók között tett különbséget.

(2) Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

17. cikk

Értékelés

(1) A tagállamok háromévente jelentést nyújtanak be a Bizottságnak ezen irányelv végrehajtásáról.

(2) A Bizottság az (1) bekezdés rendelkezésének megfelelő tagállami jelentések alapján, szükség esetén javaslatokat is tartalmazó, ezen irányelv végrehajtásával kapcsolatos értékelő jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

18. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

19. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2000. november 27-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

N. FONTAINE

a Tanács részéről

az elnök

L. FABIUS

⁽¹⁾ HL L 247., 1993.10.5., 19. o. A legutóbb a 98/74/EK irányelvvel (HL L 276., 1998.10.13., 7. o.) módosított irányelv.

I. MELLÉKLET

A KIKÖTŐK HULLADÉKGAZDÁLKODÁSI TERVEIVEL KAPCSOLATOS KÖVETELMÉNYEK

(az 5. cikkben meghatározottak szerint)

A tervek kidolgozásakor figyelembe kell venni valamennyi, a hajókon keletkező hulladékfajta és rakománymaradványt, amely a kikötőt általában látogató hajókról származhat, a kikötő méreteit, valamint az adott kikötőbe érkező hajók típusait.

A tervek a következőket foglalják magukban:

- a kikötői befogadólétesítmények iránti igény felmérése, a kikötőbe általában befutó hajók igényeinek figyelembevételével,
- a kikötői befogadólétesítmények típusának és kapacitásának leírása,
- a hajókon keletkező hulladékok és rakománymaradványok fogadásának és összegyűjtési eljárásának részletes leírása,
- a díjfizetési rendszer részletes leírása,
- a kikötői befogadólétesítmények megfelelőségének elégtelenségeiről szóló jelentési eljárások,
- a kikötő használóival, a hulladékgazdálkodással megbízott vállalkozókkal, a kikötő üzemeltetőivel és más érdekelt felekkel folytatott folyamatos konzultációs eljárások,
- a fogadott és kezelt, hajókon keletkező hulladékok és a rakománymaradványok típusa és mennyisége.

Ezenkívül a tervek a következőket tartalmazzák:

- a vonatkozó jogszabályok összefoglalása és a kiürítés formai követelményei,
- a terv végrehajtásáért felelős személyre vagy személyekre vonatkozó adatok,
- a hulladék előkezelése és a kikötőben rendelkezésre álló felszerelés leírása, ha van ilyen,
- a kikötői befogadólétesítmények tényleges használatára vonatkozó nyilvántartási módszer leírása,
- a fogadott hajókon keletkező hulladék és rakománymaradványok mennyiségére vonatkozó nyilvántartási módszer leírása,
- a hajókon keletkező hulladékok és rakománymaradványok ártalmatlanításának leírása.

A fogadás, gyűjtés, tárolás, kezelés és ártalmatlanítás eljárásainak minden tekintetben meg kell felelniük egy olyan környezetgazdálkodási tervnek, amely alkalmas az e tevékenységekből eredő környezetterhelés fokozatos csökkentésére. Ez a megfelelőség vélelmezhető, ha az eljárások megfelelnek az ipari vállalkozásoknak a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben való önkéntes részvételéről szóló, 1993. június 29-i 1836/93/EGK tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾.

Azok az információk, amelyeknek a kikötő valamennyi felhasználója számára elérhetőnek kell lenniük, a következők:

- a hajókon keletkező hulladék és rakománymaradványok megfelelő elhelyezésének alapvető fontosságára való rövid utalás,
- a kikötői befogadólétesítmények elhelyezkedése az egyes kikötőhelyekhez képest, vázlattal/térképpel együtt,
- azoknak a hajókon keletkező hulladékoknak és rakománymaradványoknak a listája, amelyeket általában kezelnek,
- kapcsolattartási helyek, üzemeltetők és a kínált szolgáltatások felsorolása,
- a kiürítési eljárások leírása,
- a díjfizetési rendszer leírása, és
- a kikötői befogadólétesítmények megfelelőségének elégtelenségeiről szóló jelentési eljárások.

⁽¹⁾ HL L 168., 1993.7.10., 1. o.

II. MELLÉKLET

A **KIKÖTŐBE VALÓ ÉRKEZÉS ELŐTT KÖZLENDŐ ADATOK**

(A 2000/59/EK irányelv 6. cikkében meghatározottak szerinti kikötő.)

1. A hajó neve, hívójele, valamint, adott esetben, IMO-száma:
2. Lobogó szerinti állam:
3. Várható érkezési időpont:
4. Várható kifutási időpont:
5. Előző érkezési kikötő:
6. Következő érkezési kikötő:
7. A hajón keletkező hulladék utolsó ürítésének kikötője és időpontja:
8. Az
 összes egy résznyi semennyi (*)
 hulladékot ürít a kikötői befogadólétesítményekbe?
9. A kiürítendő és/vagy a fedélzeten maradó hulladék és rakománymaradványok típusa és mennyisége, a maximális tárolókapacitás százalékában:

*Ha az összes hulladékot kiüríti, a második oszlopot töltsse ki megfelelően!**Ha csak a hulladék egy részét üríti ki vagy semennyit, valamennyi oszlopot töltsse ki!*

Típus	Ártalmatlanítandó hulladék, m ³	Maximális tárolókapacitás, m ³	A fedélzeten visszatartott hulladék mennyisége, m ³	Melyik kikötőben rakja ki a hátramaradó mennyiséget	A bejelentés és a következő kikötő között képződő hulladék becsült mennyisége, m ³
1. Hulladék olajok					
Iszap					
Fenekvíz					
Egyéb (határozza meg)					
2. Szemét					
Konyhai hulladék					
Műanyag					
Egyéb					
3. A rakományhoz kapcsolódó hulladék ⁽¹⁾ (határozza meg)					
4. Rakománymaradványok ⁽¹⁾					

⁽¹⁾ Becsült érték is lehet.

(*) Jelölje be a megfelelő négyzetet.

Figyelem:

1. Ezek az adatok a kikötő szerinti állam által végzett ellenőrzéshez és egyéb vizsgálati célokra is felhasználhatóak.
2. A tagállamok meghatározzák, mely szervek kapnak másolatot ebből az értesítésből.
3. Az űrlapot minden esetben ki kell tölteni, ha a hajó nem tartozik a 2000/59/EK irányelv 9. cikkében meghatározott kivételek körébe.

Kijelentem, hogy

a fenti adatok a valóságnak megfelelnek és pontosak,

elegendő kijelölt fedélzeti tárolóhely van azon hulladék számára, amely e jelentés kitöltése és a hulladék kiürítésének helyéül szolgáló következő kikötő között keletkezik.

Kelt:

Időpont:

Aláírás:
